

II.

Ей орела пакъ фърчи
Надъ сразенитѣ тирани,
Ни прѣгради, ни Балкани
Вечъ не могатъ му прѣчи,
Облака въ кой се блъсна,
Руский грѣмъ го вече прѣсна.

III.

Бѣ забравилъ турчинъ-звяръ,
Че съ Бога въ борба влазя,
Че Русия се не сгазя,
Че тукъ рускиятъ е царъ;
Че е трясъкъ, а не глума,
Александровата дума.

IV.

Той си каза: „Побѣдихъ
Азъ женитѣ и дѣцата;
Руси идатъ на борбата,
Щж ги побѣдя и нихъ,
Въ тие дупки щж ги срѣщамъ,
Въвъ тѣхъ храбъръ се усѣщамъ...”

V.

Ето го че лази въ прахъ!
Въ прахъ, защото руский воинъ
Въ боя влазя съ ликъ спокоенъ,
Смъртъта срѣща я безъ страхъ —
И врагътъ едвамъ съгледа,
Той крѣщи: ура, побѣда!